

Елин Пелин

Чудната певица

Хвъркна Сврака от крушата,
попарена от сушата,
сред селото се намери,
от плет на плет се запери.
Па навиря опашката
и закръпя юнашката
към врабците из трънака,
кокошките в буренака:
– Видяхте ли, разбрахте ли,
дочухте ли, узнахте ли
що направи певицата,
кака Сврака – кумицата?
Измъчих се твърде много,
но най-после – слава богу!...
– Що, какво? – врабците питат
и из тръните се впитат,
Пегелът се муси, пери –
няма дума да намери...
– Какво чудо е станало,
та до нас не е стигнало?
– Ух, простаци, роби същи –
гордо Свраката отвръща. –
Затворени по селата,
продали си свободата,
целий свят го знае вече
и наблизко, и далече:
надпях всички пойни птици,
дроздове и кукувици,
и славейчето нищожно,
синигерче невъзможно,
ластовичка цвърклива,
гургулицата бърлива...
От срам те се насъбраха,
през моретата тръгнаха,
избягаха попарени
тия гости неканени.
Прав им пътя, да си идат,
дано никак не се видят!
Сега вече сте щастливи –
по полета и по ниви
ще чувате с наслаждение

само мойто чудно пение...

КРАЙ

© Елин Пелин

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5736>]